

waren, weten meestal zeer goed, wie en wat de moeder is. De wetenschap van de verloskundigen stelt hen daartoe niet in staat. Zegt een „andere persoon” een onwaarheid, dan weet de justitie, dat hij heeft bedrogen. Doet de verloskundige het, dan zal hij in verreweg de meeste gevallen zelf bedrogen zijn.

H. PINKHOF.

HET ZIEKENFONDSHONORARIUM IN ENGELAND. — Het besluit der Engelsche regeering om het honorarium voor de geneeskundige hulp bij de ziekteverzekering te verlagen van 11 tot 9.5 shilling heeft veel beroering veroorzaakt. De politieke bladen schreven erover in verschillende geest, naarmate zij tot de vrienden of de tegenstanders der regeering behoorden. De secretaris der British Medical Association vond zich genoodzaakt te verklaren, dat hij geen interview zou toestaan, tenzij hij het verslag vóór de publicatie zelf zou mogen lezen. Het bestuur heeft in het supplement van *The Brit. Med. Journ.* de leden vermaand, het publiek voor de onwaarde van vele krantenberichten over dit onderwerp te waarschuwen. De Medico-Political Union had reeds in Juli aan het bestuur van de Association zijn medewerking tot een gemeenschappelijke actie aangeboden.

De secretaris (dr. A. COX) doet in een uitvoerig stuk uitkomen, dat de verlaging alleen gerechtvaardigd is, als de kosten van levensonderhoud en de onkosten der praktijk eveneens gedaald zijn, en als tegelijkertijd *allen*, die de gemeenschap dienen, ook *de ministers*, een zelfde offer moeten brengen. Overigens wist hij geen beteren vorm van ziekteverzorging dan die der staatsverzekering, ondanks hare gebreken.

Den 11en October heeft een conferentie plaats gehad tusschen den minister van gezondheid, Sir ALFRED MOND, begeleid door 9 hooge ambtenaren, en 33 vertegenwoordigers der Britisch Medical Association, onder aanvoering van den voorzitter, dr. BRACKENBURY. Het zou te veel plaats vergen, ook maar een uittreksel te geven van het belangrijke twistgesprek, dat 5 kolommen in *The British Med. Journ.* van 15 October beslaat. Het ging in de fijnste bewoordingen, met veel vleierende getuigenissen van den kant van den minister, maar deze was onwrikbaar, ook tegenover de waarschuwing dat een onvoldoende betaling verloop van de beste medewerkers en onopgewekten arbeid van de overblijvenden moest doen verwachten.

Het slot, gelijk wij uit *The Times* vernemen, was, dat de geneeskundigen zich bij de verlaging (tot f 5.70 per hcofd, o Nederlanders!) hebben nedergelegd.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

KEIZERSNEDE NA DEN DOOD.

Van de zaken, die DE RIJK in mijn woorden verkeerd heeft begrepen, dient één hem duidelijker te worden gemaakt, omdat het mij onaangenaam zou zijn, op dit punt te worden misverstaan. Als de ritueele keizersnede wél strafbaar was, zou de priester haar niet achterwege laten, maar voor den niet-Katholieken arts, die zich nu van de operatie zou onthouden, zou dit een reden zijn om haar wél te verrichten, ten einde den priester niet tot een daad te noodzaken, welke hem straf zou kunnen berokkenen.

Amsterdam, 23 October 1921.

H. PINKHOF.